

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JEKABPILS TERITORĪĀLĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAŽOŠANAS PĀRVALDES ZONA

84 (2779)
22. gads

Ceturtdien,
1962. gada 29. novembrī

Maksā
2 kap.

Pārkārtojot tautas saimniecības vadīšanu, Komunistiskā partija pamatojas uz Ļeņina norādījumiem, ka nemitīgi jāpilnveido jaunās sabiedrības organizācijas un sociālistiskās ekonomikas vadīšanas formas.

*No PSKP CK Plēnuma
lēmuma*

Par PSRS ekonomikas attīstību un partijas darba pārkārtošanu tautas saimniecības vadīšanā

*PSKP CK Plēnuma 1962. gada 23. novembra LĒMUMS
sakarā ar biedra N. Hruščova referātu*

PSKP Centrālās Komitejas Plēnums atzīmē, ka gadā, kas aizritējis kopš PSKP XXII kongresa, mūsu zeme guvusi lielus panākumus tiklab iekšējā dzīvē, kā arī starptautiskajā arēnā. Kongresa lēmumi un partijas jaunā Programma bijuši varenī sabiedrības attīstības paātrinātāji un aktivizējuši darbaļaužu masu cīņu par mieru, demokrātiju un sociālismu.

PSKP XXII kongresa vēsturiskie lēmumi izraisījuši jaunu padomju tautas radošās aktivitātes pieaugumu. Istenodama šos lēmumus, partija vēl vairāk palielinājusi komunistu avangarda lomu, paplašinājusi un nostiprinājusi saites ar darbaļaudīm un ieguvusi jaunu pieredzi masu politiskajā vadīšanā.

Strādnieki, kolhoznieki un padomju inteliģence ar savu darbu vairo mūsu Dzimtenes bagātības, stiprina tās ekonomisko varenību un aizsardzības spējas un aktīvi cīnās par septiņgadu plāna izpildīšanu.

Padomju Savienības rūpniecība izpildījusi septiņgades četrpadsmito gadu plānu bruto produkcijas ražošanā par 104,5 procentiem. No 1959. līdz 1962. gadam rūpniecības produkcijas apjoms būs pieaudzis par 45 procentiem kontrolskaitļos paredzēto 39 procentu vietā. Virs uzdevuma būs saražota rūpniecības produkcija par 28 miljardiem rubļu.

Plaši izvērsusies kapitālceltniecība. Valsts kapitālieguldījumu kopapjoms no 1959. līdz 1962. gadam būs sasniedzis 107 miljardus rubļu un būs gandrīz par sešiem miljardiem rubļu lielāks, nekā šiem gadiem paredzēts septiņgadu plānā.

Pēdējos gados veikti plaši pasākumi, lai tālāk palielinātu lauksaimniecisko ražošanu. Lai gan klimatiskie apstākļi vairākos mūsu zemes rajonos bija nelabvēlīgi, 1962. gadā saražoti deviņi miljardi pudu labības. Sagādāti pāri par 3,4 miljardiem pudu labības jeb par 270 miljoniem pudu vairāk nekā pagājušajā gadā.

Partija, tāpat kā agrāk, vel-

tījusi lielu uzmanību darbaļaužu labklājības celšanai. Palielinājusies tautas patēriņa preču izlaide, pārsniegta preču apgrozījuma plāns. Plaši izvērstā dzīvokļu celtniecība. Septiņgades četros gados pilsētās un strādnieku ciematos nodoti ekspluatācijā dzīvojamie nami ar 325 miljonu kvadrātmētru kopplatību jeb 8,8 miljoni jaunu dzīvokļu, laukos uzcelti 2 miljoni 400 tūkstoši dzīvojamo māju.

Pēdējā laikā, sevišķi pēc PSKP XX kongresa, partija veikusi lielu darbu, novēršdama trūkumus ekonomikas vadīšanā un pilnveidodama tautas saimniecības vadīšanu uz Ļeņina principu pamatiem.

Dzīve pilnīgi apstiprinājusi partijas, tās Centrālās Komitejas Ļeņinskā kursa pareizību. Tautas saimniecības padomes, kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes ir tādas saimniecības vadīšanas formas, kas atbilst sociālistiskās ekonomikas tagadējam līmenim.

Pasākumi, ko partija veikusi, uzlabodama tautas saimniecības vadīšanu, pozitīvi ietekmē septiņgadu plāna sekmīgu izpildīšanu.

PSKP XXII kongress izvirzīja kā vienu no pirmajiem un svarīgākajiem partijas uzdevumiem tautas saimniecības vadīšanas tālāku uzlabošanu. Tagad atbilstoši laika prasībām jāpārkārto arī partijas darbs rūpniecības, celtniecības un lauksaimniecības vadīšanā. Plašās komunisma celtniecības apstākļos, kad partijas loma neizmērojami palielinās, tautas saimniecības vadīšanas organizatoriskajai pārkārtošanai ir liela politiska nozīme.

Mūsu dienās partijai jāprot ne vien laikā izvirzīt pareizo lozungu, bet arī diendienā lietpratīgi un konkrēti vadīt ražošanu, rūpniecības, lauksaimniecības, visu ekonomikas nozaru attīstību.

Mūsu zemes tautas saimniecības attīstības tempi atkarīgi galvenokārt no miljonu darbaļaužu pūlēm, no prasmes organizēt partijas politikas un saimniec-

kās celtniecības plānu īstenošanu.

Taču tautas saimniecības vadīšanas organizatoriskās formas, kas izveidojās agrāk un kam savā laikā bija pozitīva loma, mūsu dienās nedod vairs iespēju plānveidīgi un konkrēti nodarboties ar visām rūpniecības un lauksaimniecības nozarēm un laikus veikt efektīvus pasākumus esošo trūkumu novēršanai, tās piešķir saimniecības vadīšanai deklaratīvu un kampaņas raksturu un traucē pareizi izvietot partijas kadrus, labāk izmantot to zināšanas un pieredzi.

Lai pārvarētu šos trūkumus un uzlabotu tautas saimniecības vadīšanu, **partijas vadošie orgāni no apakšas līdz augšai jāuzbūvē pēc ražošanas principa.**

Partijas orgānu uzbūve pēc ražošanas principa dos iespēju konkrētāk un plānveidīgāk vadīt rūpniecību, celtniecību un lauksaimniecību un veltīt galveno uzmanību ražošanas jautājumiem. Šāds pārkārtojums palīdzēs aktivizēt visas partijas darbības puses, vēl ciešāk saistīs organizatorisko un ideoloģisko darbu ar uzdevumu radīt komunisma materiāli tehnisko bāzi un audzināt jauno cilvēku.

Lai radītu komunisma materiāli tehnisko bāzi, jāpaātrina tehnikas progresa tempi. Pašlaik daudzu zinātniskās pētniecības, projektēšanas un konstruēšanas organizāciju vadīšana ir decentralizēta — šīs organizācijas izkaisītas pa tautas saimniecības padomēm, ministrijām un resoriem. Tas apgrūrina vienotas tehniskās politikas īstenošanu tautas saimniecības nozarēs un bremzē jaunas tehnikas ieviešanu.

PSKP CK Plēnums uzskata par nepieciešamu pārkārtot zinātniskās pētniecības un konstruēšanas organizāciju vadīšanu, likvidēt paralēlismu un savrupību to darbībā un veikt pasākumus, lai centralizētu tehniskās politikas vadību.

PSKP CK Plēnums norāda partijas, padomju un saimnieciskajiem orgāniem uz būtiskiem

trūkumiem rūpniecības, dzīvokļu, kultūras un sadzīves objektu celtniecības organizācijā. Dažas tautas saimniecības padomes, savienoto republiku valsts plāna komisijas un vietējie partijas orgāni bieži vien uzsāk jaunu objektu celšanu, neievērojot visas valsts kopējās intereses, nenoskaidrojot, vai iespējams sagādāt šādai celtniecībai projektus, materiālus, darba spēku un iekārtu, un sadrumstalo līdzekļus pa daudzām jaunceltņiem.

Projektēšanā un celtniecībā tiek pieļautas pārmērības, ļoti gausi ievieš modernus tipveida projektus. Celtniecības projektēšanas organizāciju darbība netiek pienācīgi vadīta un koordinēta. Daudzi projektēšanas institūti strādā savrup un vāji saistīti ar citām projektēšanas organizācijām un zinātniskās pētniecības institūtiem. PSRS Valsts celtniecības lietu komitejai nav vadoša loma celtniecības projektēšanas organizēšanā.

Lai novērstu šos lielos trūkumus, jānodibina kārtība celtniecības projektēšanā un jāuzlabo partijas organizāciju darbs kapitālceltniecības vadīšanā.

Tautas saimniecības padomju piecu gadu darbības pieredze parādījusi, ka lielās tautas saimniecības padomes kvalificētāk vada rūpniecības nozares, tām ir lielākas iespējas manevrēt ar materiāli tehniskajiem resursiem un labāki apstākļi ražošanas koncentrēšanai, specializēšanai un kooperēšanai. Tagad jāspēr jauns solis tautas saimniecības padomju palielināšanā, lai vēl pilnīgāk izmantotu sociālistiskās iekārtas iespējas un priekšrocības.

Ievērojot tautas saimniecības mērogu paplašināšanos un zinātnes un tehnikas straujo progresu, vēl vairāk jāceļ plānošanas zinātniskais līmenis. Taču Valsts plāna komitejas, Valsts ekonomiskās padomes un citu plānošanas orgānu darbs daudzējādā ziņā neatbilst mūsu zemes ekonomikas pašreizējai attīstības posma prasībām. Saimnieciskie plāni ne vienmēr pamatojas uz rūpīgiem ekonomis-

kiem aprēķiniem un pētījumiem, atsevišķu nozaru un ekonomisko rajonu attīstības tempi tiek noteikti pēc pastāvošajām proporcijām, neievērojot nepieciešamību paātrināt visperspektīvāko rūpniecības nozaru, piemēram, ķīmijas un elektronikas, attīstību.

Saskaņā ar PSKP Programmas prasībām jāuzlabo tautas saimniecības plānošana, jānovēd līdz galam agrāk uzsāktā plānošanas orgānu darba pārkārtošana.

PSKP CK Plēnums norāda visām partijas organizācijām, valsts un saimnieciskajiem orgāniem, arodbiedrībām, komjaunatnei un citām sabiedriskajām organizācijām, ka tālāk jāattīsta demokrātiskie principi par darbaļaužu piedalīšanos ražošanas vadīšanā, pareizi jāsavieno vienvadība ar masu plašu iesaistīšanu uzņēmumu un celtniecības organizāciju vadīšanā.

Komunistiskās sabiedrības plašās celtniecības periodā neizmērojami palielinās partijas, valsts un sabiedriskās kontroles loma un nozīme. Pasākumi, ko partija pēdējos gados veikusi, lai likvidētu personības kulta sekas, devuši iespēju nedaudz uzlabot kontroles orgānu darbu. Taču partijas un valsts kontroles organizatoriskā struktūra tādā veidā, kādā to iedomājās Ļeņins, vēl nav pilnīgi atjaunota.

Lielie trūkumi kontroles organizācijā nopietni ietekmē mūsu saimnieciskās un kultūras celtniecības gaitu. Valsts kontroles orgāni vēl nepietiekami pārbauda svarīgāko partijas un valdības direktīvu izpildi, par maz cīnās pret valsts krāpšanu, valsts mantas izlaupišanu, kukuļņemšanu, birokrātismu, vilcināšanu un citām negatīvām parādībām, kas ir svešas sociālistiskās iekārtas dabai.

PSKP CK Plēnums uzskata, ka jaunie pasākumi, kas tiks īstenoti, lai uzlabotu partijas darbu tautas saimniecības vadi-

Par PSRS ekonomikas attīstību un partijas darba pārkārtošanu tautas saimniecības vadīšanā

PSKP CK Plēnuma 1962. gada 23. novembra LĒMUMS

sakarā ar biedra N. Hruščova referātu

(Turpinājums no 1. lpp.)

šanā, pilnveidotu saimniecisko vadīšanu rūpniecībā un celtniecībā un nodibinātu vienotu partijas un valsts kontroli mūsu zemē, stipri palīdzēs attīstīt tautas saimniecību un atrisināt partijas galveno uzdevumu — vēl vairāk celt tautas labklājību, apmierināt Padomju Savienības darbaļaužu materiālās un garīgās vajadzības.

Ievērojot vispārējo partijas kursu uz pārvaldes aparāta samazināšanu un tā darbības uzlabošanu, PSKP CK Plēnums uzsver, ka, radikāli pārkārtojot partijas, padomju un saimniecisko orgānu darbu, aparāta darbinieku skaits ne vien nepieaugs, bet, gluži otrādi, kļūs mazāks un samazināsies izdevumi aparāta uzturēšanai.

Padomju tauta, kam ir gods pirmajai lauzt ceļu uz komunismu, uzkrājusi lielu saimnieciskās celtniecības pieredzi. Pārkārtojot tautas saimniecības vadīšanu, Komunistiskā partija pamatojas uz Ļeņina norādījumiem, ka nemitīgi jāpilnveido jaunās sabiedrības organizācijas un sociālistiskās ekonomikas vadīšanas formas.

Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas Plēnums nolēma:

I

Partijas darbs tautas saimniecības vadīšanā

1. Atzīt par pareiziem PSKP CK Prezidija izstrādātos un šajā CK Plēnumā nolasītajā biedra N. Hruščova referātā izklāstītos pasākumus partijas darba pārkārtošanai tautas saimniecības vadīšanā.

2. Atzīt par nepieciešamu reorganizēt vadošos partijas orgānus no apakšas līdz augšai, liekot pamatā ražošanas principu, un tādējādi nodrošināt konkrētāku rūpnieciskās un lauksaimnieciskās ražošanas vadīšanu.

Nodibināt pašreizējā novada vai apgabala robežās, ar atsevišķiem izņēmumiem, divas patstāvīgas partijas organizācijas: — novada vai apgabala partijas organizāciju, kas apvieno komunistus, kuri strādā rūpniecībā, celtniecībā, transportā, mācību iestādēs un zinātniskās pētniecības institūtos, projektēšanas un konstruēšanas organizācijās, kā arī citās iestādēs, kas apkalpo rūpniecisko ražošanu un celtniecību;

— novada vai apgabala partijas organizāciju, kas apvieno komunistus, kuri strādā kolhozos un padomju saimniecībās, izmēģinājumu stacijās, lauksaimniecības mācību iestādēs un zinātniskās pētniecības institūtos, lauksaimniecības izejvielu pārstrādāšanas uzņēmumos, sagādes un citās iestādēs un organizācijās, kas saistītas ar lauksaimniecisko ražošanu.

Novada vai apgabala partijas organizācijā attiecīgi izveidojama:

— partijas novada vai apgabala komiteja rūpnieciskās ražošanas vadīšanai;

— partijas novada vai apgabala komiteja lauksaimnieciskās ražošanas vadīšanai.

3. Lai uzlabotu tautas saimniecības vadīšanu, atzīt par lietderīgu nodibināt PSKP Centrālajā Komitejā un savienoto republiku komunistisko partiju centrālajās komitejās CK biroju rūpnieciskās ražošanas vadīšanai un CK biroju lauksaimnieciskās ražošanas vadīšanai.

Republikas mēroga jautājumu izlemšanai un nozaru biroju darba koordinēšanai ievēlēt savienoto republiku komunistisko partiju centrālajās komitejās CK prezidijus.

4. Uzskatīt par lietderīgu nodibināt kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes, kas izveidojamas uz pašreizējo lauku rajonu apvienošanas pamata, un organizēt ražošanas pārvalžu partijas komitejas lauku rajonu partijas komiteju vietā.

Lai vadītu partijas organizācijas tajos uzņēmumos un jaunceltnēs, kas atrodas jaunizveidojamo lauku ražošanas pārvalžu teritorijā, kur nav partijas pilsētu komiteju, nodibināt partijas zonu (grupu) rūpnieciskās ražošanas komitejas.

5. Noteikt, ka jaunnodibinātajiem partijas orgāniem, kas vadīs rūpniecisko ražošanu un lauksaimniecisko ražošanu, visā savā darbā jābalstās uz attiecīgiem PSKP Statūtu noteikumiem par partijas novadu un apgabalu organizācijām, bet kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvalžu partijas komitejām — uz PSKP Statūtu noteikumiem par partijas pilsētu un rajonu organizācijām.

6. Lai ievēlētu jaunos vadošos partijas orgānus, rīkot 1962. gada decembrī un 1963. gada janvārī kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvalžu partijas organizāciju konferences, kā arī pilsētu, pilsētu rajonu, apgabalu un novadu rūpniecības un lauksaimniecības partijas organizāciju konferences.

II

Rūpniecības un celtniecības saimnieciskā vadīšana un plānošana

1. Lai realizētu tautas saimniecībā vienotu tehnisko politiku, uzskatīt par lietderīgu pārkārtot zinātniskās pētniecības un konstruēšanas organizāciju vadību. Sai nolūkā:

a) vadošos zinātniskos, projektēšanas un konstruēšanas institūtos un rūpniecības konstruktoru birojos ar izmēģinājumu un eksperimentālajām bāzēm nodot attiecīgo PSRS Ministru Pado-

mes valsts rūpniecības nozaru komiteju pārziņā;

b) uzlikt valsts komitejām atbildību par jaunās tehnikas un tehnoloģijas ieviešanu ražošanā, par attiecīgās nozares tehniskās attīstības līmeni un rūpnieciskās ražošanas specializēšanu;

c) uzlikt par pienākumu valsts rūpniecības nozaru komitejām specializēt zinātniskās pētniecības, projektēšanas un konstruēšanas organizācijas noteiktu tipu mašīnu un iekārtas radīšanā, maksimāli unificējot mezglus un detaļas;

d) ievērojot kapitālceltniecības vērtību mūsu zemē un nepieciešamību radikāli uzlabot šā darba vadīšanu un ātrāk pāriet uz celtniecību pēc tipveida projektiem, reorganizēt PSRS Valsts celtniecības komiteju, pārveidojot to par koprepublikānisku orgānu, pakļaut tai projektēšanas un zinātniskās pētniecības organizācijas, kas strādā celtniecības jomā, izņemot Enerģētikas un elektrifikācijas un Transporta celtniecības ministriju projektēšanas organizācijas, un uzlikt Valsts celtniecības komitejai atbildību par tehniskās politikas realizēšanu kapitālceltniecībā un par titulsarakstu apstiprināšanu.

2. Uzskatīt par lietderīgu, lai celtniecības organizācijas turpmāk vairs nebūtu pakļautas tautas saimniecības padomēm. Izveidot patstāvīgas celtniecības organizācijas vai apvienības republikās un ekonomiskajos rajonos, atstājot tautas saimniecības padomēm pasūtītāja funkcijas.

3. Uzdot PSRS Ministru Padomes Valsts zinātniskās pētniecības darbu koordinācijas komitejai un PSRS Zinātņu akadēmijas prezidijam kopīgi ar savienoto republiku ministru padomēm izstrādāt priekšlikumus PSRS Zinātņu akadēmijas un savienoto republiku zinātņu akadēmiju darbības uzlabošanai, lai zinātnieku pūles tiktu koncentrētas kardinālo uzdevumu risināšanā, kuri tieši saistīti ar ražošanas attīstību.

4. Atzīt par pareiziem biedra N. Hruščova referātā formulētos pasākumus tautas saimniecības padomju tālākai apvienošanai, ievērojot atsevišķo rajonu ekonomisko kopību.

5. Sakarā ar tautas saimniecības padomju un uzņēmumu apvienošanu uzdot PSRS Ministru Padomei:

a) grozīt tautas saimniecības padomju tiesisko stāvokli, gādājot, lai tautas saimniecības padomes saņemtu plašas tiesības, būtu pasargātas no sīkumainas aizbildnības un varētu parādīt lielāku patstāvību saimniecisko jautājumu risināšanā un rūpnieciskās ražošanas palielināšanas rezervju izmantošanā;

b) izstrādāt un iesniegt PSRS Augstākajai Padomei apstiprināšanai likumprojektu par sociālistisko uzņēmumu, paredzot uzņēmumu direktoru un celtniecības organizāciju vadītāju tiesību tālāku paplašināšanu un darbaļaužu aktīvāku piedalīšanos ražošanas vadīšanā.

6. Lai uzlabotu mūsu zemes tautas saimniecības attīstības perspektīvo plānošanu un katra atsevišķa gada plāna realizēšanas vadīšanu, precīzāk jānorobežo centrālo plānošanas orgānu funkcijas.

Sai nolūkā uzdot PSRS Valsts plāna komitejas līdzšinējās funkcijas — perspektīvo plānu realizēšanu katru atsevišķu gadu — jaunam orgānam: PSRS Tautas saimniecības padomei (PSRS TSP), piešķirot tai nepieciešamās rīkošanas funkcijas. Pārveidot Valsts ekonomisko padomi par PSRS Valsts plāna komiteju, uzdodot tai perspektīvo plānošanu.

III

Partijas un valsts kontrole

1. Reorganizēt mūsu zemē kontroles sistēmu, liekot tās pamatā Ļeņina norādījumu par partijas un valsts kontroles savienošanu, vienotas patstāvīgas kontroles sistēmas radīšanu, iesaistot tajā plašas darbaļaužu masas.

2. Nodibināt vienotu partijas un valsts kontroles orgānu — PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Partijas un valsts kontroles komiteju un attiecīgus vietējos orgānus.

Uzskatīt, ka partijas un valsts kontroles orgānu svarīgākais uzdevums ir palīdzēt partijai un valstij pildīt PSKP Programmu, organizēt sistemātisku partijas un valdības direktīvu izpildes pārbaudi, tālāk uzlabot komunisma celtniecības vadīšanu, panākt, lai tiktu ievērota partijas un valsts disciplīna un sociālistiskā likumība.

3. Pārveidot tagadējo PSKP CK Partijas kontroles komiteju par PSKP CK Partijas komisiju, uzliktot tai par pienākumu izskatīt apelācijas, kas iesniegtas sakarā ar savienoto republiku komunistisko partiju centrālo komiteju, partijas novadu un apgabalu komiteju lēmumiem par izslēgšanu no PSKP un par partijas sodiem.

4. Uzskatīt par lietderīgu turpmāk saglabāt PSRS Ministru Padomes Valsts kontroles komisiju un tās vietējos orgānus.

* * *

PSKP CK Plēnums uzsver, ka, partijas darbu tautas saimniecības vadīšanā pārkārtojot pēc ražošanas principa, radīsies labvēlīgi apstākļi, lai drīzāk varētu īstenot PSKP XXII kongresa lēmumus par rūpniecības, celtniecības, transporta un lauksaimniecības attīstību un tautas dzīves līmeņa celšanu.

Pašlaik mūsu Dzimtene atrodas uz septiņgades piektā gada sliekšņa, un šajā gadā padomju tautai jāizcīna jauni panākumi rūpniecībā un lauksaimniecībā, visās ekonomikas nozarēs. PSKP Centrālā Komiteja aicina strādniekus, kolhozniekus, inženiertehniskos darbiniekus, visus darbaļaudis, komunistus un bezpartejiskos ar pašreizējo dzīgu darbu nodrošināt 1963. gada tautas saimniecības plāna izpildi un līdz ar to spert jaunu lielu soli uz priekšu pa komunisma celtniecības ceļu.

Partijas Centrālā Komiteja izsaka pārliecību, ka partijas darba pārkārtošanu rūpniecības, celtniecības un lauksaimniecības vadīšanā pilnīgi atbalstīs un apsveiks visa partija un visa tauta, ka tā būs svarīgs līdzeklis, kas palīdzēs sekmīgi izpildīt Padomju Savienības Komunistiskās partijas XXII kongresa pieņemto diženo komunisma celtniecības programmu.

Nostiprināt ar kadriem lauku partijas pirmorganizācijas

Visu pagājušo nedēļu ar aizturētu elpu mūsu kolhoza ļaužu kolektīvs sekoja PSKP Centrālās Komitejas Plēnuma gaitai. Tā lēmumi vērsti uz organizatoriskā darba un vadības uzlabošanu kā rūpniecībā, tā lauksaimniecībā. Pareizi novērtējot šī darba nozīmi tieši uz vietām, turpmāk uz apvienoto rajonu un partijas komiteju štatu pārkārtošanas reķina paveras plašas iespējas nostiprināt ar spējīgiem darbiniekiem kolhozu un padomju saimniecību partijas pirmorganizācijas.

Konkrētāks darbs turpmāk būs arī kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvalžu partijas komitejas inspektoriem-organizatoriem. Līdz šim, kad katram partorga instruktoram bija jāapkalpo ļoti daudzas lielas saimniecības, šie darbinieki maz varēja būt laukkopības brigādēs un lopkopības fermās, kaut gan tie ir paši izšķirošākie iecirkņi cīņā par lauksaimniecības produkcijas ražošanas strauju kāpinājumu. Jāsaka,

ka bez šīs iedziļināšanās līdzīnējie partijas darbinieki vēl nevarēja konkrēti palīdzēt, sniegt partijas pirmorganizācijas sekretāram kvalificētu padomu viena vai otra jautājuma atrisināšanā. No jaunizveidoto partijas komiteju darbiniekiem mēs šādu palīdzību turpmāk saņemsim.

L. KOTANE,

kolhoza «Sarkanais krogis» partijas pirmorganizācijas sekretāre

Augstāku tauku saturu pienā

Analizējot šā gada bonitēšanas materiālus deviņpadsmit zonas saimniecībās, varam redzēt, ka daudzās no tām speciālisti nepietiekoši nodarbojušies ar ganāmpulka šķirības izkopšanu. Rezultātā ir govis ar ļoti nīcīgu produktivitāti, ganāmpulka vidējais tauku procents zems. Uzlabojot ganāmpulka ēdināšanu, mēs nedaudz gados varam strauji celt piena iegūvi no katras govs, taču tauku procents pienā paliks iepriekšējais.

Sevišķi zems tauku procents ir kolhoza «Nākotne» govu ganāmpulkam bijušā kolhoza «Ozols» teritorijā, jo, noslēdzot bonitēšanas pārskatu pēc augstākās produktivitātes, vidējais tauku procents ir tikai 3,7, bet atsevišķām govīm — 3,2. Pirmpienes uzrāda pat zemākus rādītājus nekā to priekšteces. Šajā ganāmpulkā visu laiku izmantoti buļļi bez dokumentiem, ar nezināmu izcelsanos, kā rezultātā tagadējais ganāmpulks ražo pienu ar zemu tauku procentu. Tā, govs Nr. 124 «Dzelme» otrajā laktācijā 300 dienās ražojusi 2600 kilogramus piena ar tauku procentu 3,3, Nr. 54 «Kaija» pirmajā laktācijā devusi 1571 kilogramu piena ar tauku procentu 3,29. Abas šīs govis cēlušās no nezināmiem priekštečiem — buļļiem. No kolhoza «Nākotne» bonitētiem 484 liellopiem tikai 35 jeb 7 procenti ir tīršķirnes, bet no 293 govīm tikai 10 govis ir tīršķirnes. Nav ilgāk pieļaujami, ka saimniecības vadītāju un speciālistu bezatbildīga un nemērķtiecīga darba rezultātā gadu no gada ganāmpulka šķirības sastāvs nevis uzlabojas, bet gan pasliktinās. Pēdējais laiks šajā saimniecībā nopietni uzsākt ganāmpulka šķirības izkopšanu, izmantojot tikai augstākā elītes rekorda un elītes klases buļļus, veicot regulāru piena kontroli, stingri vedot cilts dokumentāciju katrai govij, katram jaunlopam, tālākā darbā izdarot izlasi un atlasīti. Tikai izkopjot ganāmpulka šķirību, paaugstinot tauku saturu pienā, ar vienu un to pašu barību būs iespējams iegūt vairāk un augstākas kvalitātes pienu.

Ja minētajā saimniecībā tauku procents ir zems tāpēc, ka izmantoti bezšķirnes buļļi ar nezināmu izcelsanos, nav veikta mērķtiecīga izlase, tad ir vesela virkne saimniecību, kur apzināti izmantoti pat vai iepirktie buļļi ar ļoti zemiem priekšteču ražības datiem. Tā, Sēlijas kolhoza vaistai izmantoti buļļi, kā, piemēram, «Nektārs», kura priekštecei tauku procents pienā bijis tikai 3,47, «Greizais» — 3,8. Kolhoza «Vārpa» turētā vairs-

linieks «Citrons», kura priekštecei tauku saturs ir bijis 3,58, kā arī citi buļļi ar zemiem tauku procenta rādītājiem.

Citāda aina ir tanīs saimniecībās, kur speciālisti ik gadus nopietni strādājuši tauku procenta paaugstināšanā. Tā, Staburaga kolhozā, šogad noslēdzot bonitēšanas rezultātu pārskatu, izrādījās, ka vidējais tauku saturs pienā pēc augstākās produktivitātes ir 4,1. Analizējot šā ganāmpulka izcelsanas datus, redzam, ka govu priekšteči izceļas ar augstu tauku procentu pienā. Piemēram, buļļa «Caris Amandis» priekštecei tauku saturs pienā ir bijis 4,7, arī citu buļļu ražības dati uzrāda tauku procentu ne zemāku par 4,3. Labi rezultāti tauku procenta paaugstināšanā kolhoziem «I. Maijs», Raiņa, «Laucece». Raiņa kolhozā no 394 bonitētiem liellopiem 188 jeb 47 procenti ir tīršķirnes.

Par šķirnes izkopšanas darbu ganāmpulkā līdz šim laikam absolūti nav rūpējušies kolhoza «Sarkanais partizānis» vadītāji un speciālisti. Seit nekad nav izdarīta individuāla piena kontrole govīm, kādēļ govis nevienu gadu nav bijis iespējams bonitēt. Lecināšanā izmantoti mazproduktīvi buļļi, nav vesta nekāda cilts dokumentācija. Tāpēc, ka speciālisti pārvīši izpildījuši savus tiešos pienākumus saimniecībā, nav veduši cilts dokumentāciju, bet valdes priekšsēdētājs viņu darbu nav kontrolējis, kolhozā vēl tagad govis ir bezšķirnes. Savā laikā ļoti nepareiza bija šā kolhoza valdes nostāja, kas neatzina par vajadzīgu algot kontrolasistentu. Neveicot individuālo piena kontroli govīm, speciālistiem nebija iespējams izdarīt nekādu atlasīti pēc produktivitātes rādītājiem. Sekas tās, ka saimniecība uz katru nodoto piena kilogramu cieš zaudējumu. Šogad kolhozs nodevis valsts iepirkumā 425 tonnas piena, bet ieskaitītas tikai 417 tonnas, jo desmit mēnešos nodotais piens ir ar vidējo tauku procentu 3,44. Kaimiņu kolhozs «Uzvara» turpētim pārdod pienu valstij ar pelņu, jo, pateicoties tam, ka viss piens nodots ar vidējo tauku procentu 3,63, papildus kolhozam ieskaitītas 25 tonnas piena.

Tas savukārt vēlreiz pierāda, cik svarīgi katrā saimniecībā regulāri izdarīt piena individuālo kontroli govīm, jo, tikai zinot govu produktivitāti, to izcelsanos, ir iespējams veikt mērķtiecīgu ganāmpulka šķirības izkopšanu.

T. LIPSE,
Abelu padomju saimniecības
ciltslietu zootehniķe

Divus mēnešus pirms termiņa

Lielplatones lopkopības izmēģinājumu paraugsaimniecības kolektīvs divus mēnešus pirms termiņa veicis gada uzdevumu piena un gaļas pārdošanā valstij.

Piena izslaukumi salīdzinājumā ar pagājušo gadu saimniecībā palielinājušies par vairāk nekā 180 kilogramiem caurmērā no katras govs. Pieaugusi arī gaļas

ražošana. Jau šogad ik uz hektāru ariemes saimniecība iegūs vienu centneru gaļas kautsvārā.

LTA

Kolhozu un padomju saimniecību pieredze dažādos mūsu zemes rajonos ļauj secināt, ka karbamīds ir svarīga rezerve gaļas un piena ražošanā. Ar to var aizstāt 20—30 procentu no kopējās sagremojamā proteīna vajadzības atgremotāju barības devās. Tas rada iespēju daļu no liellopiem un aītām paredzētiem koncentrātiem izmantot cukkopības un putnkopības vajadzībām.

Tomēr jāņem vērā, ka karbamīda izēdināšana saistīta ar zināmiem priekšnoteikumiem: vispirms barības devā kopproteīna daudzumam jābūt ne vairāk par 10—12 procentiem no organisko vielu daudzuma. Otrkārt, barības devai jāsatver pietiekamā daudzumā viegli izmantojami ogļhidrāti, kas ietilpst skābarībā, saknājos, graudu koncentrātos, melasē, cukurbiešu grauzījums u. c. 100 g karbamīda efektīvai izmantošanai nepieciešams ogļhidrātu daudzums, ko satur apmēram 5 kg cukurbiešu. Kokšķiedra ir slikts enerģijas avots, tādēļ barības devā, kurā ietilpst daudz rupjās un maz sulīgās barības, nav piemērota karbamīda izēdināšanai.

Svarīgi ir, lai barības devā būtu

Ķīmija ienāk celtniecībā

Sintētiskie materiāli arvien vairāk tiek pielietoti Čehoslovākijs Sociālistiskās Republikas celtniecībā. Šis zemes ķīmiskās rūpnīcas izlaisti sintētiskos ķieģeļus. Tie ir ar augstu siltumizturību un tik viegli, ka meitene bez pūlēm var noturēt lielu ķieģeli ar vienu roku.

Foto ČTK—TASS

REKOMENDĀCIJAS

par karbamīda izēdināšanu atgremotājiem
1962./63. gada ziemas periodā

nodrošināta ar attiecīgu minerālu daudzumu, it sevišķi fosfora un kalcija savienojumiem, kā arī ar sēru un kobaltu.

Kopproteīna saturs barības devā, ieskaitot karbamīda slāpekli, nedrīkst pārsniegt 16—18 procentus no organisko vielu daudzuma.

Karbamīdu drīkst izēdināt VIENTĪGI ATGREMOTĀJIEM un ne jaunākiem par 6 mēnešiem šādos daudzumos:

slaucamām govīm 100—120 g dienā, pieaugušiem nobarojamiem liellopiem 100—150 g dienā, jauniem no 6 mēnešiem līdz 1 gadam 50—60 g dienā, jauniem vecā-

kiem par gadu 70—80 g dienā, aītām 12—15 g dienā, jēriem vecākiem par 6 mēnešiem 8—12 g dienā.

Izēdināmā karbamīda normu nosaka, ņemot vērā dzīvsvāru: 1 g karbamīda uz katru pieciem kilogramiem dzīvsvāra.

Karbamīda izēdināšana jāuzsāk ar vienu piektdaļu no paredzētās normas, pārejot uz pilnu normu pieaugušiem liellopiem 7 dienu laikā, jauniem un aītām — 10 dienu laikā. Karbamīda dienas deva jāizēdina NE MAZĀK KĀ DIVAS ēdināšanas reizēs pēc šādas shēmas:

Dienas p. k.	Pieaugušiem liellopiem		Jauniem līdz 1 gadam		Aītām	
	Pirmā ēdin. reizē g	Otrā ēdin. reizē g	Pirmā ēdin. reizē g	Otrā ēdin. reizē g	Pirmā ēdin. reizē g	Otrā ēdin. reizē g
1.	10	10	5	5	2	3
2.	15	20	5	10	3	3
3.	20	25	10	10	3	4
4.	30	30	10	15	4	4
5.	35	40	15	15	4	5
6.	45	45	15	20	5	5
7.	50	50	20	20	5	6
8.	50	50	20	25	6	6
9.	50	50	25	25	6	7
10.	50	50	25	25	7	7

Ja karbamīdu izēdina 3 ēdināšanas reizēs, tad vienreizējā deva attiecīgi jāsamazina. Karbamīdu var izēdināt maisījumā ar spēkbarību, skābarību, cukurbiešu grauzījumiem, melasi, samalti kukurūzas serdeņiem.

Spēkbarībai karbamīds jāpievieno sausā veidā, rūpīgi sasmalcināts (ja mitruma iespaidā sacietējis gabalos) un ne vairāk kā 3—4 procenti no spēkbarības svara. Karbamīds vienmērīgi jāsamaisa ar izēdināmo spēkbarības daudzumu, pretējā gadījumā tā slāpekļs netiks lietderīgi izmantots un var izsaukt pat saindēšanos.

Karbamīdu var izēdināt arī ar skābarību, pievienojot pirms izēdināšanas sausā vai šķīdinātā veidā. Karbamīda piedeva kukurūzas skābarībai 1—1,5 procentu apmērā nepasliktina skābarības apēdamību. Sausu, labi sasmalcinātu karbamīdu vispirms pievieno nelielam skābarības daudzumam, rūpīgi sajauc un attiecīgu šādas skābarības daudzumu (kas satur vienā ēdināšanas reizi paredzēto karbamīda daudzumu) pievieno pārējam izēdināmās skābarības daudzumam tieši barības silēs. Pie individuālās ēdināšanas attiecīgo karbamīda devu var pievienot skābarībai tieši silēs, pēc tam rūpīgi izjaucot.

Karbamīdu skābarībai var pievienot arī šķīdinātā veidā — 1 kg karbamīda uz 2—3 litriem silta ūdens. Šādu šķīdumu ar parastās lejkannas vai smidzinātāja palīdzību izlaista uz skābarības daudzumu, kas vienā ēdināšanas reizē paredzēts attiecīgai lopu grupai. Izlaistāšanu izdara šādi: daļu no ēdināmās skābarības izklāj uz dēļu, cementa vai klona grīdas 15—20 cm biezā slānī, kuru ap-

laista ar daļu sagatavotā karbamīda šķiduma. Pēc tam uzliek virsū nākošo skābarības kārtu un atkal aplaista. Tā turpina, kamēr viss vajadzīgais skābarības daudzums sagatavots. Pēc tam sagatavoto skābarību vēlreiz izmaisa un izēdina.

Līdzīgā veidā var rīkoties, izēdinot karbamīdu ar cukurbiešu grauzījumiem — pievienojot to gan sausā, gan šķīdinātā veidā.

Melasei karbamīdu ieteicams pievienot iepriekš izšķīdinātu siltā ūdenī. Uz katrām 9 kg melases ņem 1 kg karbamīda, kas izšķīdināts 3—5 l ūdens. Melase ar karbamīda šķīdumu rūpīgi jāsamaisa, lai tā būtu pēc iespējas vienmērīgāk sadalīta. Šāds maisījums jāpagatavo pirms katras izēdināšanas un to var pievienot koncentrātiem, skābarībai, cukurbiešu grauzījumiem vai arī ekselētiem salmiem.

Aizliegts dzirdēt dzīvniekus ar karbamīda ūdens šķīdumu, izēdināt karbamīdu īsi pirms atnešanās, kā arī jauniem un jēriem jauniekiem par 6 mēnešiem, pievienot karbamīdu ķīmiski apstrādātai lopbarībai. Tāpat nedrīkst izēdināt visu karbamīda diennakts devu vienā ēdināšanas reizē. Ja karbamīda izēdināšanā rodas pārtraukums 3—4 dienas, pieradināšana jāsauc no jauna, kā tas paredzēts, izēdināšanu uzsākot. Neievērojot kādu no augstāk minētiem norādījumiem, dzīvnieki var saindēties ar sekojošiem simptomiem: muskuļu trīcēšanu, pātrinātu elpošanu, spurekļa kustību pavājināšanos un samazināšanos, pulsa pavājināšanos.

Saindēšanās likvidēšanai nekavējoties jāveic šādi pasākumi:

a) priekškuņģī (govju) jāievada šķīdums, kas sastāv no 2 litriem sešprocentīgā galdā etiķa un 4 litriem ūdens; b) etiķa vietā var lietot 5—6 l rūgušpiena. Ja pēc 3—4 stundām stāvoklis neuzlabojas, tad šāda deva jāatkārto.

Var lietot šķīdumu, kas sastāv no 600 g sešprocentīgā galdā etiķa, 600 g ūdens un 600—700 g cukura vai melases. Šķīdums jāievada spurekli. Pēc stundas jāievada vēl 0,5 l linsēklu vai saulespuķu eļļas. Jauniem un aītām attiecīgie daudzumi jāsamazina.

Pēc pirmās palīdzības sniegšanas nekavējoties jāpieaicina kāds no veterināriem darbiniekiem.

Latvijas lopkopības un veterinārijas zinātniski pētnieciskais institūts

A. KANIŅŠ,

Jēkabpils MRS inženieris-normētājs

Latvijas labākās mežstrādnieku brigādes

Spēcīgas sviras uzņemto saistību izpildē ir laba disciplīna, organizēts un saliedēts darbs un izvērstā sociālistiskā sacensība, par ko pārliecinošu valodu runā divu Jēkabpils MRS Zalaku mežniecības meža izstrādāšanas kompleksā brigāžu izcilie sasniegumi, kuras strādā uz TDT-40 traktoru bāzes.

Pirmā brigāde, kur brigadieris — benzomotorzāģa vadītājs Alberts Jurkevics, traktorists Jānis Veļiks, atzarotājs Vladislavs Bronka un cilpeniķis Jānis Jurkevics, uzdevumu izpilda par 170 procentiem, otrā brigāde — brigadieris Imants Caune, traktorists Jānis Robežnieks, atzarotājs Filips Roščenko un cilpe-

nieks Juris Deveiks — par 152 procentiem. Šīs brigādes visus trīs šī gada ceturkšņus pēc kārtas republikāniskajā sociālistiskajā sacensībā izcīnījušas nosaukumu «Latvijas PSR Mežsaimniecības un mežrūpniecības ministrijas labākā kompleksā brigāde uz traktora bāzes». Pārvarot slapjās vasaras radītās grūtības pārpurvotās cīsmās, pirmrindas brigādes pietrēlējušas pie izvešanas ceļiem ap 10.000 kubikmetru kokmateriālu.

Šo brigāžu panākumi sakņojas to locekļu biedriskajās attiecībās, sadarbībā, augstā apzinīgumā. Ne velti tās cīnās par komunistiskā darba brigādes godpilno nosaukumu.

Biedru I. Caunes un A. Jurkevica vadīto brigāžu teicamais piemērs gūst sekotājus.

Jēkabpils MRS kolektīvs pārliecināts, ka čaklās brigādes arī šā gada pēdējā ceturksnī sociālistiskajā sacensībā gūs labus panākumus.

Ierāvējs stājas tiesas priekšā

Neparasti daudz jauzu 24. novembrī pulcējās Leimaņu ciema tautas namā, kur Jēkabpils rajona tautas tiesa izbraukuma sēdē izskatīja lietu par Leimaņu kolhoza noliktavas pārziņa Evalda Viksnas antisabiedrisko dzīves veidu. E. Viksna galīgi pazaudējis zemkopja godu un sirdsapziņu, nodevis savas personiskās bagātības vairošanai, kļuvis par plaša vēriena privātpašnieku, kas nerespektēja lauksaimniecības arteļa statūtus.

Līdz 1961. gada aprīlim E. Viksnam ar sievu skaitījās atsevišķa saimniecība, bet viņa vecājam mātei Emīlijai, kura nebija darbā spējīga, arī skaitījās atsevišķa saimniecība. Sakarā ar to, ka E. Viksnam faktiski bija kopēja saimniecība ar savu māti, Leimaņu ciema izpildu komiteja 1961. gada 19. aprīlī nolēma viņus uzskatīt par vienu kolhoznieku sētu. Šo lēmumu apsprieda un atstāja spēkā arī rajona padomes izpildu komiteja. Tādā pašā garā lēma arī Leimaņu kolhoza valde. Māte taču vairs nebija darba spējīga. E. Viksnam ierādīja 0,6 ha piemājas zemes.

Šos lēmumus E. Viksna neizpildīja, turpināja izmantot divas piemājas zemes, turēt personīgā īpašumā lielāku lopu skaitu, nekā to atļauj kolhoza statūti. Valde vairākkārt viņu brīdināja, lai viņš izbeidz statūtu pārkāpumus. Diem-

žēl, ierāvējs uz to nereaģēja un izvērtā plašu privātpašniecisku darbību. 14. novembrī viņa personiskajā īpašumā atradās 2 slaucamās govīs, teļš un 16 cūkas.

Viksnas ģimenei vienai pašai nebija pa spēkam apkopt tik plašu saimniecību. Par kalponi viņš izmantoja Annu Vanagu, kura pie Viksnas dzīvoja kā irniece. Bez jebkādas atlīdzības šī kolhozniece lēja savus sviedrus E. Viksnas labā — kopā lopus, ravēja dārzus un veica citus saimniecības darbus. Kad A. Vanaga kļuva vecāka un viņas solis vairs nebija tik raits, tas nebija pa prātam E. Viksnam, un veco, nevarīgo sievieti padzina no mājām. Tas notika šā gada vasarā. Ar asarām acīs A. Vanaga tiesas priekšā atceras dzīvi pie E. Viksnas. Arī Jāni Orsti, kurš pie E. Viksnas dzīvoja kā irnieks pirms pāris gadiem, privātais saimnieks ar kolhoznieka izkārti prātā izmantojot savu labā.

Lai apgādātu savu ganāmpulku ar lopbarību, E. Viksna ļaunprātīgi izmantoja savu dienesta stāvokli. Kolhoznieki viņam uzticēja glabāt un rūpēties par visu kolhoza graudu ražu, bet viņš tikai izlikās, ka rūpējas par kopus mantu. 5. novembrī viņu noķēra 50 kg miltu zādībā no kolhoza dzirnavām.

Nobarošās cūkas, kuru muguras bija kļuvušas apaļas, pateicoties

brīvam darba spēkam un nelikumīgi iegūtai lopbarībai, E. Viksna sistemātiski pārdeva. Sini gadā vien, kā tas tika pierādīts tiesas sēdē, E. Viksna pārdevis 5 cūkas, par kurām saņēmis vairāk nekā 600 rubļu.

Tādā kārtā E. Viksna, izmantojot kolhoznieka priekšrocības, plaši izvērtis savu personisko saimniecību, no kuras gūst ienākumus. E. Viksna kolhoza biedrs skaitās tikai formāli, izskata pēc, bet īstenībā darbojas kā privātpašnieks. Tādēļ arī viņu tautas tiesa sauca pie atbildības pēc LPSR Augstākās Padomes Prezidija 1961. gada 18. augusta Dekrēta «Par cīņas pastiprināšanu pret personām, kas izvairās no sabiedriski derīga darba un dzīvo sabiedrībai kaitīgu, parazitisku dzīvi».

Tautas tiesa nolēma E. Viksnam konfiscēt visu to lopu daudzumu, kāds atrodas viņa īpašumā virs kolhoza statūtos noteiktajām normām — vienu slaucamu govī un 13 cūkas. Tautas tiesas lēmums ir galīgs un nav pārsūdzams.

Tā tika darīts gals E. Viksnas nelikumīgajai, pretsabiedriskajai rīcībai. Zālē klātesošie kolhoznieki ar gandarījumu uzņēma tautas tiesas lēmumu.

G. MAIZELIS,
Jēkabpils rajona prokurors

Labākie brauks uz Rīgu

Attēlā: dzied Līvānu kultūras nama sieviešu vokālais ansamblis.
L. ZAKSA teksts un foto

24. novembrī rajona kultūras namā notika estrādes orķestru un individuālo izpildītāju priekšpēdējā pārbaude — starprajonu skate. Uzvarētāji iegūst tiesības piedalīties republikāniskajā estrādes skatē, kas paredzēta Rīgā 15. un 16. decembrī.

Starprajonu estrādes noslēguma koncertā bez mūsu rajona pārstāvjiem piedalījās arī Madonas estrādes ansamblis. Tā kā madonieši sniedza vienotu programmu, tad pēc skates nolikuma konkurences abu rajonu vidū nebija. Mūsu rajonu estrādes žanrā pārstāvēja rajona kultūras nama estrādes orķestris un soliste D. Rudzīte, dejojāji A. Celmiņš un R. Karpova, Līvānu kultūras nama sieviešu vokālais ansamblis un kolhoza «Arājs» sieviešu vokālais trio. Labākie panākumi bija mūsu estrādes orķestrim un Līvānu kultūras nama ansamblim. Ar noteikumu nedaudz mainīt re-

pertuāru šos abus kolektīvus izvirzīja uz republikānisko skati. Estrādes orķestrim vēl krietni jāpastrādā — rūpīgāk jānoslīpē izpildījums, jāpadomā par vienotu ārējo noformējumu. Taču pati galvenā vēriba jāpievērš repertuāra izvēlei, nedrīkst pavisam aizmirst latviešu komponistu darbus. Atzinīgi tika novērtēti lielais darbs, kādu orķestra dalībnieki ieguldījuši, gatavojoties koncertam.

Patīkami bija vērot arī kaimiņu rajona sniegtu programmu. Sevišķi interesanta un iedomas bagāta bija tās kompozīcija. Tomēr sakarā ar solistu un sieviešu vokālā ansambļa izpildījuma neapmierinošo kvalitāti visu madoniešu estrādes koncertprogrammu uz republikānisko skati izvirzīt nevarēja. Uz Rīgu brauks tikai Madonas estrādes ansambļa instrumentālais kvintets.

Katrā ģimenē — savu laikrakstu

Laiks atjaunot abonementu uz laikrakstiem un žurnāliem 1963. gadam. Tad ir ērti, ja lauku ļaudīm tādēļ vien nav jāmēro kilometriem gari dubļaini ceļi, bet pasūtīt vēlamos izdevumus katrs var savās mājās. Te labi palīgi ir kolhozu

pastnieki. Jau līdz 20. novembrim to pašu pasūtījumu skaitu, kāds bija uz šī gada 1. janvāri, bija pieņēmusi kolhoza «1. Maijs» pastniece b. Kenģe. Viņa iegriezās visās kolhoznieku mājās, un katrā ģimenē, vidēji rēķinot, pasūtīja trīs laikrakstus, kā arī žurnālus.

Tikpat labi veicies kolhoza «Asupe» pastniecei b. Sprodniecei un viņas kolēģei kolhozā «Stars» — b. Krūmiņai.

Diemžēl, ne visur parakstīšanās uz periodiskajiem izdevumiem veicas tik labi. Kolhozā «Sēlija» parakstīšanās atjaunotā tikai 5 procentu apmērā, «Mežgalē» — 3 procentu, «Arājā» — 4, Čapajevā — 6 procentu apmērā no pasūtījumu skaita uz šā gada 1. janvāri. Šie skaitļi liecina, ka kolhozu un padomju saimniecību preses izplatītājiem nepieciešama palīdzība no partijas pirmorganizācijām, lai neviena ģimene jaunajā gadā nepaliktu bez sava laikraksta.

V. OZOLIŅA,

Preses apvienības iecirkņa priekšniece

Redaktore B. IKLAVA

Ilga Pētera m. Kvederoviča, dzim. 1936. g., dzīvo Viesītē, Raiņa ielā 28—1, ierosinājusi laulības šķiršanu pret Valdi Matīsa d. Kvederoviču, dzim. 1931. g., dzīvo Viesītē, Raiņa ielā 28—1.

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Preses apvienība

Avize iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālrūni: redaktorei — 2342, redaktora vietniecei un sekretārei — 2262, redaktora vietniekam — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tiešais vads tālrunim — 7. Redakcija: Jēkabpils, Brīvības ielā 212.

«Падомью Даугава» — газета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилского территориального производственного колхозно-совхозного управления.

Mutvārdu žurnāls Medņos

Medņu ciema klubā šajās dienās bija organizēts mutvārdu žurnāls un gaismas avīze. Uz šo pasākumu bija ieradusies arī 18 klubu un tautas namu vadītāji, kā arī rajona kultūras nodaļas darbinieki.

Pirms mutvārdu žurnāla notika seminārs pieredzes apmaiņai. Medņu ciema tautas nama vadītājs J. Blāķis pastāstīja par kluba darbu, par savu pieredzi un turpmākajiem nodomiem. Pēc tam savas domas izteica arī pārējie kultūras darbinieki.

Mutvārdu žurnālu un gaismas avīzi vadīja Medņu kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretārs I. Lietavietis. Žurnāla pirmā lappuse — «Starptautiskais stāvoklis», referēja B. Zabiņjako. Otrā lappuse — «Mūsu kolhoza sasniegumi». Par šo jautājumu pastāstīja zootehniķis N. Eglītis. Par audzināšanas darbu runāja skolotāja S. Eglīte. Ceturto lappusi — par alkohola un smēķēšanas kaitīgumu — vadīja medmāsa V. Lietaviete. Piekta lappuse — «Reliģija zinātnes gaismā», referents tautas nama vadītājs J. Blāķis.

Par mūsu zemes sasniegumiem kosmosa iekarošanā pastāstīja skolas direktore A. Ozoliņa. Klātesošie ar lielu interesi noklausījās referentus. Starprīdī Medņu ciema bibliotekāre Vilma Blāķe pastāstīja par jaunākajām un interesantākajām grāmatām.

Pēc tam daļu no estrādes koncerta programmas sniedza Medņu tautas nama sieviešu un vīriešu ansamblī.

Ar lielu interesi visi klātesošie noskatījās gaismas avīzi «Mūsu kolhoza labākie ļaudis», kur fotouzņēmumos bija redzami pirmrindnieki darbā. Kultūras darbinieki apspriedās par notikušo vakaru. Visu klātesošo domas bija tādas, ka šādi pasākumi ir ļoti lietderīgi un tos vajadzētu organizēt biežāk.

Mūsu korespondentu punkts Medņu ciemā

SPORTS

Labu veiksmi, atlēti!

Pagājušā svētdienā BSB «Vārpa» sporta zālē uz pārbaudes sacensībām svarcelšanā pulcējās rajona spēka vīru komandas, lai mērotos spēkiem komandu un individuālā cīņā, kā arī cīnītos par rajona izlases nostiprināšanu un papildināšanu ar jauniem, talantīgiem atlētiem. Kaut arī dalībnieku skaits nebija liels, notika ļoti sivas un aizraujošas cīņas gandrīz visās svaru kategorijās.

Visvieglākajā svarā par uzvarētāju kļuva jaunais un daudzsolotais rūp kombināts atlētis Imants Ēriks, sasniedzot klasiskajā trīscīņā teicamu rezultātu 187,5 kg un nodrošinot sev iekļaušanu rajona izlases komandā.

Vieglākajā svarā uzvarēja rajona izlases komandas dalībnieks Mihails Voičevskis, sasniedzot trīscīņā 207,5 kg.

Pusvieglajā svarā ar 155 kg uzvarēja Lones padomju saimniecības fizikultūrietis Haralds Roze.

Vieglajā svarā, kur dalībnieku skaits bija vislielākais, nepārspēts palika Hone Možeštams ar 222,5 kilogramiem.

Ļoti sīva cīņa risinājās pusvidējā un vidējā svarā starp Māri Dambrānu («Birži») un Juri Tomiņu (rūp kombināts) — pusvidējā svarā, kā arī starp rajona izlases dalībnieku Aleksandru Silionovu un jauno talantīgo atlētu Jāni Ābolīnu vidējā svarā. Uzvarēja Dambrāns un Silionovs attiecīgi ar 232,5 kg un 302,5 kg. Kaut arī sacensības nepiedalījās mūsu rajona un repub-

likas LBSB «Vārpa» čempioni Arnis Zalāns un Jānis Vītols (viņiem šajās dienās jāstartē republikas mēroga sacensībās), tomēr sacensību gaitā varēja vērot, ka aug daudzi jauni talantīgi atlēti, kas tuvākajā laikā kļūs par cienīgiem pretiniekiem mūsu čempioniem un rekordistiem. Protams, atliek tikai daudz un neatlaidīgi trenēties, tad arī rezultāti neizpaliks. Komandu vērtējumā pirmo vietu izcīnīja Lones padomju saimniecības svarcēlāji, otrā vietā — sakaru kantora komanda, bet trešajā — rajona rūp kombināta svarcēlāji.

23. decembrī Biržos mūsu rajona svarcēlāji tiksies šī gada pēdējās sacensībās — rajona meistarsacīkstēs. Labu veiksmi, panākumus!

J. ARGULIS,

BSB «Vārpa» rajona padomes instruktors

Vērtīgs žurnāls

PSKP CK žurnāls «Politiskākoje samoobrazovanie» domāts propagandistiem, politiskās izglītības sistēmas klausītājiem, lektoriem, partijas un zinātniskajiem darbiniekiem, visiem, kas patstāvīgi studē marksismu-leninismu, partijas jauno Programmu, PSKP XXII kongresa materiālus. Žurnāls publicē rakstus, lekcijas, konsultācijas,

atbildes uz lasītāju jautājumiem par PSKP vēsturi un teoriju, sociālisma un kapitālisma politisko ekonomiju, konkrēto ekonomiku, dialektisko un vēsturisko materialismu, zinātniskā komunisma problēmām, starptautiskās komunistiskās un strādnieku kustības jautājumiem, par pasaules sociālisma sistēmas attīstību, tautu nacionālās atbrīvošanās kustību.

Daudz rakstu žurnālā veltīts pārrunām un metodiskiem padomiem propagandistiem un ekonomisko skolu un pulciņu klausītājiem.

Tuvākajos žurnāla numuros parādīsies jaunas nodaļas — «Partijas politikas zinātniskie pamati» un «Komunisma cēlāju pasaule».

Žurnāls iznāk divas reizes mēnesī, abonēšanas maksa par gadu — 2 rubļi 40 kapeikas. Parakstīšanos pieņem līdz 10. decembrim.

Vilks iznīcināts bez šāviena

Latvijas Lauktechnikas Rēzeknes starprajonu bāzes šoferis Vladislavs Lipskis, braucot uz Rīgu, ceļa posmā starp Stirnieni un Atašieni (Atašienes purvā) ieraudzīja uz ceļa divus vilkus, kurus bija apžilbinājusi spilgtā automašīnas starpešu gaisma. Šoferis piedeva gāzi un devās vilkiem virsū. Vienu no tiem viņš notrieca ar automašīnu, bet pēc tam nosita. Otrs vilks aizmuka.

Nosista veca vilku mātīte ap 40 kilogramiem smaga.

Attēlā: šoferis Vladislavs Lipskis ar savu ieguvumu.

P. PLUŠA teksts un foto

